

<https://www.youtube.com/watch?v=azpUG2GUzFI>

"What If You Could Access the TENTH Dimension?" | 10D Explained

"Co kdybyste měli přístup k DESÁTÉ dimenzi?"

[Beeyond Ideas](#)

229 tis. odběratelů

627 373 zhlédnutí Premiéra: 30. 9. 2023 [#Higher](#) [#Dimension](#) [#10D](#)

Let's unravel the layers of existence that redefine reality. From Alpha's linear perception of time to the unfathomable Omega, where every conceivable reality exists. 🌐🔍 Chapters: [0:00](#) Opening [1:08](#) Time as a dimension [4:28](#) Multiple time dimensions [6:19](#) The next level of twin paradox [8:10](#) α -Alpha (3D) [9:55](#) β -Beta (4D) [11:48](#) γ -Gamma (5D) [14:21](#) δ -Delta (6D) [16:44](#) ϵ -Epsilon (7D) [19:41](#) λ -Lambda (8D) [22:26](#) σ -Sigma (9D) [24:51](#) ω -Omega (10D) [26:21](#) The existential question Want to support our production? Feel free to join our membership at <https://www.youtube.com/BeeyondIdeas/...> Special thanks to our beloved YouTube members this month: Poca Mine, Brad Clemmer, Gregory Stone, Powlin Manuel, Paul Wind, Lord, and Saïd Kadi 🦋🦋🦋 Experts featured in this video include Michio Kaku, Hermann Minkowski, Albert Einstein, James Maxwell, Edward Witten, John William Dunne, Eric Weinstein, Donald Hoffman, Neil deGrasse Tyson, and Paul Steinhardt.

627 373 zhlédnutí Premiéra: 30. 9. 2023 [#Higher](#) [#Dimension](#) [#10D](#)

Pojďme odhalit vrstvy existence, které nově definují realitu. Od lineárního vnímání času Alfy až po nevyzpytatelnou Omegu, kde existuje každá myslitelná realita. 🌐🔍 kapitoly: 0:00 Zahájení 1:08 Čas jako rozměr [4:28 Více časových dimenzí](#) 6:19 Další úroveň paradoxu dvojčat 8:10 α -Alfa (3D) 9:55 β -Beta (4D) 11:48 γ -Gamma (5D) 14:21 δ -Delta (6D) 16:44 ϵ -Epsilon (7D) 19:41 λ -Lambda (8D) 22:26 σ -Sigma (9D) 24:51 ω -Omega (10D) 26:21 Existenční otázka.

0:00

(01)- Imagine yourself as fish a pond living your two-dimensional life. You're certainly oblivious to the three-dimensional world above you. One day, you're plucked from your world. You would then experience a completely new dimension. The world of up. This is a reality you couldn't even fathom before. To your perspective you would see aliens walking around. This is a realm where beings breathe without water and they move without fins. Theoretical physicist Michio Kaku gives us this fascinating analogy. It's a little disconcerting, isn't it? This idea that there could be an entire universe beyond our perception. Well, as Professor Kaku suggested, we might just be like one of those fish. In physics, hyperspace refers to a space of higher dimensions. We're familiar with the three spatial dimensions. Length, width and height. But what if there's more dimensions than we can perceive? Extra dimensions, if you will, exist just outside our perception. Yet still very much a part of the cosmos. We're going to journey beyond these hypothetical realms. A reality of the unknown,

the unseen and the unexperienced. Time as a dimension Our journey begins in the late 19th century. A brilliant mathematician, Herman Minkowski, was one of the many scholars striving to understand the intricate fabric of the universe. The stage had been set by the revolutionary work of physicists like James Clerk Maxwell. His equations of electromagnetism hinted at an intricate dance between the spatial dimensions and an entity as pervasive and fundamental: time. The pivotal piece of the puzzle fell into place with the groundbreaking work of a former student of Minkowski's. It's none other than Albert Einstein. In 1905, Einstein published his special theory of relativity. Its radical proposition says that space and time were not independent. But instead interwoven into a singular space-time fabric. It was Einstein's bold thinking that inspired Minkowski. As a mathematician, he sought a geometric understanding of Einstein's theory. A way to visualize the new space-time reality. His profound insight was the concept of a four-dimensional space-time continuum. Where now, time serves as the fourth dimension alongside the three spatial dimensions. We're familiar with. But that's not the whole picture. The laws of physics as we understand them seem to need more room than just four dimensions. In one way, they fit together nicely. But not perfectly. It's not until we move into hyperspace and begin the search for these higher dimensions. "When you go to this larger pond, this pond of hyperspace, then all the laws of physics just fit together like a jigsaw puzzle." String Theory, a fundamental theory aiming to unify quantum mechanics and general relativity, postulated that our universe is composed of tiny vibrating strings existing in 10 dimensions. These strings, each vibrating at its own unique frequency, give rise to the diverse particles and forces we observe in our universe. However, in the 90s, scientists added a twist to the tail. Physicist Edward Whitten revolutionized the field by introducing an 11th dimension. It proposed that other higher-dimensional objects called "branes" could exist and vibrate in this hyperspace. Under this perspective, our universe itself could be a gigantic membrane vibrating in this higher-dimensional space. And so, our understanding of the universe evolved once more. These extra dimensions might not be small or hidden. They could be vast and possibly infinite. Like flies that are trapped on a sticky paper, we human beings are stuck in our universe. Unable to perceive or interact with these higher dimensions. But if we look at one specific force in the universe, it might explain to us something. You see, there are forces around us that we often take for granted. One of which is gravity. Despite being a fundamental force, gravity is surprisingly weak. Think about it. When you decide to get up and go to the bathroom, you effortlessly overcome the gravitational pull of the entire Earth. It could be that gravity seeps across these dimensional branes. Which in turn makes a great explanation for why gravity's force is so weak in our universe. Could this truly be the case? "We can actually, perhaps, detect experimentally the presence of alternate universes. We can detect dark matter-like objects from other universes hovering just above ours. This is not just science fiction." Our exploration into hyperspace naturally leads us to an even more mind-bending concept: the possibility of multiple dimensions of time. John William Dunne, an Irish engineer and philosopher, produced a distinct body of work that continues to have a profound impact in scientific and philosophical discourse. His conceptualization of time didn't stop at a singular linear dimension. You see, in the realm of general relativity, space and time

(01)- Představte si sebe jako rybu v jezírku, kde žijete svůj dvourozměrný život. Určitě zapomínáte na trojrozměrný svět nad vámi. Jednoho dne budete vytrženi ze svého světa. Zažili byste pak zcela nový rozměr. Svět up. To je realita, kterou jste dříve ani nemohli pochopit. Z

vašeho pohledu byste viděli procházet se mimozemšťany. Toto je říše, kde bytosti dýchají bez vody a pohybují se bez ploutví. Teoretický fyzik Michio Kaku nám dává tuto fascinující analogii. Je to trochu znepokojující, že? Tato myšlenka, že by mohl existovat celý vesmír mimo naše vnímání. No, jak navrhl profesor Kaku, můžeme být jako jedna z těch ryb. **Ve fyzice hyperprostor označuje prostor vyšších dimenzí.** Známe tři prostorové dimenze. Délka, šířka a výška. **Ale co když existuje více dimenzí, než dokážeme vnímat?** (Pokud vy, elita světa, sami pocítujete možnost více dimenzí než 3, pak proč nevnímáte můj návrh HDV, že první tři dimenze jsou >fyzikální< a další vyšší už jsou jen dimenzemi >matematicko-geometrickými<. A přitom už není moc myšlenkové námahy si postavit vizi, že i čas bude mít tři fyzikální dimenze a ty navíc, další, že budou *dimenzemi matematickými*. Proč ne? P R O Č může mít Jsoucn 3 dimenze veličiny „Délka“ a proč by mělo být méně logické, aby i „Čas“ měl tři dimenze fyzikální a další vyšší matematické? Proč ne???? Jen proto, že se vám to zdá poťouchlé, nepravděpodobné? A k čemu ty vyšší dimenze? No, ke stavbě hmoty... Extra dimenze, chcete-li, **existují těsně mimo naše vnímání.** O.K.

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/c/c_486.jpg; Přesto je stále velkou součástí vesmíru. **Vydáme se za tyto** hypotetické říše. Realita neznámého, neviděného a nezažitého. Čas jako dimenze. **Jděte dál v úvahách, proč nepovažovat Čas za veličinu, která má dimenze? Proč ne?** http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/c/c_041.jpg;

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/c/c_052.jpg; Naše cesta začíná koncem 19. století. Brilantní matematik Herman Minkowski byl jedním z mnoha učenců, kteří se snažili porozumět složité struktuře vesmíru. Scénu připravila revoluční práce fyziků jako **James Clerk Maxwell**. Jeho rovnice elektromagnetismu naznačovaly složitý tanec mezi **prostorovými dimenzemi a entitou** jako všudypřítomnou a základní: **časem**. **Jděte konečně dál k 3+3D časoprostoru...**, proč ne?? Stěžejní dílek skládačky zapadl s průlomovým dílem bývalého studenta Minkowského. Není to nikdo jiný než Albert Einstein. V roce 1905 Einstein publikoval svou speciální teorii relativity. Jeho radikální tvrzení říká, že prostor a čas nebyly nezávislé. **Ale místo toho vetkané do jedinečné časoprostorové látky.** Bylo to Einsteinovo **smělé myšlení**, které Minkowského inspirovalo. **Dnes žádný Minkowský nežije, aby ho inspirovala HDV. Pro dnešní fyziky je to fantasmagorie.** Jako matematik se snažil o geometrické pochopení Einsteinovy teorie. **A přitom to i pro méně brilantní matematiky nemusí být až tak velký problém postavit kvantovou fyziku na matematicko-geometrickém základě n+m dimenzích ...** např. já (špatný matematik) to zkusil u rychlostí

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/c/c_036.jpg; http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/c/c_046.jpg; http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/c/c_047.jpg

Způsob, jak vizualizovat novou časoprostorovou realitu. Jeho **hluboký vhled** byl koncept čtyřrozměrného časoprostorového kontinua. **A co takhle hlubší vhled do 3+3**

časoprostorového kontinua, to nejde?? http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/eb/eb_002.pdf; http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/f/f_020.pdf

Kde nyní **čas slouží** jako čtvrtá dimenze vedle tří prostorových dimenzí. Jsme obeznámeni s. Ale to není celý obrázek. **Zdá se, že fyzikální zákony, jak je chápeme, potřebují více prostoru než jen čtyři rozměry.** Svým způsobem do sebe pěkně zapadají. Ale ne dokonale. Teprve když se přesuneme do hyperprostoru a nezačneme hledat tyto vyšší dimenze. **"Když půjdete do tohoto většího rybníka, tohoto rybníka hyperprostoru, pak všechny fyzikální zákony do sebe zapadají jako skládačka."** O.K. viz moje první krůčky do mikrosvěta při nahrazení soudobé zápisové techniky za dvouznakovou !!!! techniku. Jakoby jste dali za úkol Mimoszemšťanovi (který umí brilantně „maticovou“ matematiku) aby postavil **S U B S T I T U C E** ke

stávajícím interakcím kde jsou použita písmenka abecedy řecké latinka další znaky, aby je „transformoval“ do dvouznakové zápisové řeči a neprozradili tomu Mimoszemšťanovi, že ty „balíčky“ jsou elementární částice hmoty. Jak by to dokázal Mimoszemšťan přepsat „vaše“ interakce na „moje“ dvouznakové rovnice ? <http://www.hypothesis-of-universe.com/index.php?nav=ea> ; <http://www.hypothesis-of-universe.com/index.php?nav=eb> ; <http://www.hypothesis-of-universe.com/index.php?nav=ee> ; <http://www.hypothesis-of-universe.com/index.php?nav=ej> ; a další a další ... http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/g/g_041.pdf ; http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/aa/aa_037.pdf ; http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/aa/aa_078.pdf ; http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/g/g_080.pdf ; http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/eng/eng_009.pdf ; http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/aa/aa_078.pdf ; variantní zápisová technika http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/aa/aa_112.pdf ; http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/eng/eng_096.pdf ; http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/g/g_041.pdf ; http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/g/g_049.pdf ; pyramidální geneze ; geneze zesložítování

Teorie strun, základní teorie, jejímž cílem je sjednotit kvantovou mechaniku a obecnou relativitu, předpokládala, že náš vesmír se skládá z malých vibrujících strun existujících v 10 dimenzích. Tyto struny, z nichž každá vibruje na své vlastní jedinečné frekvenci, dávají vzniknout různým částicím a silám, které pozorujeme v našem vesmíru. V 90. letech však vědci přidali zkroucení ocasu. Fyzik Edward Whitton způsobil revoluci v oboru **zavedením 11. dimenze**. No jóó, to jsou „fyzikové“, kteří nezkušejí, ale kteří **tomu vesmíru nařizují a zavádí** mu. Já v HDV nezavádím, **já navrhuji vize, které navrhuji zkoumat**. ... Navrhlo, aby v tomto hyperprostoru **mohly existovat a vibrovat další objekty vyšší dimenze** **no dobrá, ale „z Čeho“ ? jsou ?** zvané „brány“. Z této perspektivy by náš vesmír sám mohl být **gigantickou membránou vibrující v tomto prostoru vyšších dimenzí**. ? A tak se naše chápání vesmíru znovu vyvinulo. Tyto dodatečné rozměry nemusí být malé nebo skryté. Mohou být obrovské a možná nekonečné. Jako mouchy, které jsou uvězněny na lepícím papíře, jsme my lidé uvízlí v našem vesmíru. Neschopný vnímat nebo interagovat s těmito vyššími dimenzemi. Ale když se podíváme na jednu konkrétní sílu ve vesmíru, mohlo by nám to něco vysvětlit. Víte, kolem nás jsou síly, které často považujeme za samozřejmé. Jedním z nich je gravitace. Přestože je gravitace základní silou, je překvapivě slabá. **Přemýšlejte o tom**. **Vy zase přemýšlejte o tom, že gravitace je „málo křivý časoprostor“ (parabolická křivost dimenzí) který postupně přechází „zvyšováním křivosti dimenzí“ do silně zakřiveného 3+3D časoprostoru, ve kterém se rodí „balíčkováním“ dimenzí klubička prezentující elementární částice. Každý balíček má jinou křivost při jiném použitém počtu dimenzí a tyto kombinace stavu křivostí a počtu dimenzí dávají těmto „kokonům“ vlastnosti = vlastnosti známé pro hmotu. (náboj, spin, hmotnost, a další). Elementární částice – balíčky „plavou“ ve fyzikálních polích a ta „plavou“ v základní 3+3D časoprostorové euklidovské ploché mřížce, předivu, síti..., plavou nejen sólo-balíčky ale i konglomeráty více balíčků. Atd. jak popisují ve svém modelu jinde. Když se rozhodnete vstát a jít na záchod, bez námahy překonáte gravitační přitažlivost celé Země. Mohlo by se stát, že gravitace prosakuje přes tyto dimenzionální brány. Což zase představuje **skvělé vysvětlení**, proč je gravitační síla v našem vesmíru tak slabá. **Slabá je proto, že to je stav časoprostoru s malou křivostí těch dimenzí.****

Ostatní 3 síly se prezentují s n-krát vyšší křivostí. Může tomu tak skutečně být? "Možná můžeme experimentálně detekovat přítomnost alternativních vesmírů. Můžeme detekovat objekty podobné temné hmotě z jiných vesmírů, které se vznášejí těsně nad tím naším. **To není jen sci-fi.**" **toto vyprávění, to už je sci-fi, kterou já už komentovat nechci...** Naše zkoumání hyperprostoru přirozeně. **Více časových dimenzí nás vede k ještě více ohromujícímu konceptu: možnosti více dimenzí času.** **Ano, tudy vede cesta. Vyšší dimenze jsou tu především pro potřebu „z čeho bude vesmír stavět hmotu“** **John William Dunne**, irský inženýr a filozof, vytvořil zřetelné dílo, které má i nadále hluboký dopad na vědecký a filozofický diskurz. **Jeho konceptualizace času se nezastavila u singulární lineární dimenze.** **Vidíte, v oblasti obecné relativity, prostoru a času**
Sci-fi ..., komentovat nebudu →

.....

(02)- meld together into a block space-time. Dunne suggested we need this additional dimension to simply measure our progression along our individual timelines. For example, if a person stays inside a supermassive black hole, how would you know that he is experiencing as opposed to ours? "Are there multiple temporal dimensions? My belief is that we may be looking at something that has access to either four or six additional dimensions. You know, what they mean in physical reality." Consequently, this proposal necessitates a novel tier of consciousness which functions within this secondary time dimension. But the plot thickens. Because the same reasoning applies to this new level. We need a third dimension of time, and a fourth, a fifth, and eventually spiraling into an infinite regress. An infinite hierarchy of time dimensions, each inhabited by corresponding levels of consciousness. And at the very end, Dunne envisioned something called a "superlative general observer" existing in eternity. Multiple temporal dimensions would be a decisive game changer in terms of changing everything that we know about the world. If the prospect of multiple timelines feels overwhelming for you, let's recalibrate our perspective. With the power of advanced computation at my disposal, we'll now shift our gaze to a concept that's a tad more tangible, a little more grounded. The thought experiment known as "the twin paradox". The next level of twin paradox Imagine two twins, perfectly identical in every way. Let's call them Ace and Bob. Ace, the adventurous one, takes off into space in a high-speed spaceship. While Bob remains on Earth. When the space-faring twin returns, he is significantly younger than the Earthbound twin. This is the basic idea of the twin paradox, a consequence of Einstein's theory of relativity. But let's add another layer to this thought exercise. Suppose these twins share not only identical genetics, but also identical fates. This means that whatever genetic ailment befalls Bob will also affect Ace given enough time. Now, since Bob has aged more, he experiences this ailment first. Once they reunite, he can tell his younger twin about it. For instance, when Bob was 53 years old, he developed colon cancer. Leading him to foretell Ace that he would also face the same cancer at 53. And perhaps some other genetic diseases throughout his timeline. So, Bob, having experienced more time, can offer insights to his younger brother about what lies ahead in their identical fate. In this scenario, we've established a system where the normal flow of time for Bob, who aged normally, is essentially a higher temporal dimension compared to the time experienced by Ace. This takes the idea of the twin paradox and adds an extra layer of complexity. Quite literally, an additional dimension. It makes us reconsider ingrained beliefs about time, about causality, and about the very nature of our existence. Now, to aid us in the next level of this thought exercise, we'll be using a more general terminology. Instead of Ace and Bob, we'll speak of dimensions that we

label as level Alpha and Beta. But it just doesn't stop here. We'll also expand these to encompass even higher dimensions. α -Alpha (3D) A little bit of setup before we proceed to these hypothetical higher dimensions. Although we experience a tangible 3D existence, around us, we see a 2D representation of our environment through our eyes. Which our brains then interpret to create a sensation of depth. This ultimately gives us a perception of a 3D world, built from the flat two-dimensional input we receive. A similar concept has been proposed by cognitive scientist Donald Hoffman. "Whatever reality is, you don't see it. You see a user interface. There's this whole new world beyond space-time, that is making explicit symmetries that are true of the data. That cannot be seen in space-time." If we extend this thought experiment to hypothetical higher dimensional beings, say those existing in the fourth dimension, these entities would likely capture a 3D snapshot of their surroundings. It might look like a 3D hologram inside their brains, which would then be processed to construct a perception of the 4D world around them. But this is not just about raw perception. With a higher dimension comes an expanded perspective, which open doors to a deeper comprehension of reality. A higher level being might have an all-encompassing view of our 3D world, and perceive time as another navigable dimension. And just like in our twin analogy, Bob, who is in a higher level of understanding of Ace's timeline, is like having a bird's eye view of the whole maze so far. They can "see" the future of lower level beings.

.....

(02)- splynout do bloku časoprostoru. **Nikoliv. Jak modeluji já, tak více dimenzí veličiny „Čas“ a „Délka“ je tu v Jsoucnu jen kvůli stavbě hmoty. To je nejsilnější logický důvod...** Dunne navrhl, že potřebujeme tento dodatečný rozměr, abychom jednoduše změřili náš postup podél našich individuálních časových linií. **Oh, oh, néé, co to je za model ????** Například, pokud člověk zůstane uvnitř supermasivní černé díry, jak poznáte, že zažívá na rozdíl od té naší? **"Existuje více časových dimenzí? Nevím, ale věřím v to...bohužel ostatní fyzikové nikoliv, jinak by už tu možnost dávno zkoumali. Staví se tokamaky, CERNy, ale aby se zkoumala možnost více časových dimenzí „pro hmotu“ to nikoho nenapadlo...** Věřím, že se možná díváme na něco, co má přístup buď ke čtyřem, nebo k šesti dalším dimenzím. Víš, co znamenají ve fyzické realitě." V důsledku toho tento návrh vyžaduje novou úroveň vědomí, to je hloupost http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/c/c_486.jpg ; která funguje v této sekundární časové dimenzi. **Žádná sekundární časová dimenze není. Čas je stoická veličina, jako Délka. Ani délka neběží, ale „po délkové dimenzi“ se posouvají objekty, předměty, kurzoty,...tak i po třech časových dimenzích se posouvají objekty a tím „ukrajují“ na dimenzi intervaly, tím vnímáme tok-plynutí času... a šipka času – směr posunu, to je úúúplně něco jiného než počet např.7 časových dimenzí, nebo deset jakýchsi sekundárních dimenzí. To je kravina. Časové dimenze není tok běh času. Ale děj houstne. Protože stejná úvaha platí i pro tuto novou úroveň. Čas nemá „úrovně“, úrovně času, čas má leda „úrovně dimenzí“ v časoprostorové mřížce, ale rozhodně úrovně nejsou nějaké >jiné časy< bla-bla. **Potřebujeme třetí dimenzi času a čtvrtou, pátou a nakonec spirálu do nekonečného regresu. ?...?** Nekonečná hierarchie časových dimenzí, ?..?..? z nichž každá je obydlena odpovídajícími úrovněmi vědomí. **Časová dimenze je obydlena ?? Toto jsou přibližné představy o tom co to je dimenze času.** A na samém konci si Dunne představil něco, čemu se říká „superlativní obecný pozorovatel“ **existující ve věčnosti. Přibližné představy...** Vícenásobné časové dimenze by rozhodujícím způsobem změnil **hru, ?...?** pokud jde o změnu všeho, co o světě víme. Pokud se vám vyhlídka na více časových os zdá ohromující, překalibrujte naši perspektivu. **?...?** S výkonem pokročilých výpočtů, které mám k dispozici, nyní přesuneme svůj pohled na**

koncept, který je o něco hmatatelnější a trochu uzemněnější. Myšlenkový experiment známý jako „paradox dvojčat“. **To už je >písnička< opěvovaná v každém kabaretu, v maždé přednášce o relativitě.** Další úroveň paradoxu dvojčat Představte si dvě dvojčata, dokonale identická ve všech směrech. Říkejme jim Ace a Bob. Ace, ten dobrodružný, vzlétne do vesmíru ve vysokorychlostní vesmírné lodi. Zatímco Bob zůstává na Zemi. Když se vesmírné dvojče vrátí, je výrazně mladší než dvojče pozemské. **To je základní myšlenka paradoxu dvojčat, důsledek Einsteinovy teorie relativity.**)☺ (Ale pojďme k tomuto myšlenkovému cvičení přidat **další vrstvu.** Čeho „vrstvu“? Předpokládejme, že tato dvojčata sdílejí nejen identickou genetiku, ale také stejný osud. To znamená, že jakékoli genetické onemocnění Boba ovlivní také Ace, pokud bude dostatek času. **Nová poblouzněná pohádka...** Nyní, protože Bob zestárnul více, zažívá tento neduh jako první. Jakmile se znovu sejdou, může o tom říct svému mladšímu dvojčeti. Například, když bylo Bobovi 53 let, onemocněl rakovinou tlustého střeva. To ho vede k tomu, aby Aceovi předpověděl, že ve svých 53 letech bude také čelit stejné rakovině. A možná i některým dalším genetickým chorobám v jeho časové ose. Takže Bob, který zažil více času, může svému mladšímu bratrovi nabídnout pohled na to, co je čeká v jejich stejném osudu. V tomto scénáři jsme vytvořili systém, kde **normální tok času** pro Boba, který normálně stárl, **je v podstatě vyšší časový rozměr tok = plynutí není** **““““rozměr““““ !!!** ve srovnání s časem, který zažil Ace. To přebírá myšlenku paradoxu dvojčat a přidává další **vrstvu složitosti.** **Poblouzněné vize** Doslova, další rozměr. Nutí nás to přehodnotit zakořeněné přesvědčení o čase, o kauzalitě a o samotné podstatě naší existence. Nyní, abychom nám pomohli v další úrovni tohoto myšlenkového cvičení, použijeme obecnější terminologii. Místo Ace a Bob budeme hovořit o dimenzích, které označujeme jako úroveň Alfa a Beta. Ale tady to jen tak nekončí. Také je rozšíříme, aby zahrnovaly ještě vyšší dimenze. α -Alpha (3D) Trochu nastavení, než přistoupíme k těmto hypotetickým vyšším dimenzím. Přestože zažíváme hmatatelnou 3D existenci, kolem sebe vidíme 2D reprezentaci našeho prostředí očima. Což náš mozek interpretuje, aby vytvořil pocit hloubky. To nám v konečném důsledku umožňuje vnímat 3D svět vytvořený z plochého dvourozměrného vstupu, který dostáváme. Podobný koncept navrhl **kognitivní vědec Donald Hoffman.** "Ať je realita jakákoli, nevidíš ji. Vidíš uživatelské rozhraní. Je tu celý nový svět **mimo časoprostor,** který vytváří explicitní symetrie, které jsou pravdivé pro data. To nelze v časoprostoru vidět." Pokud tento myšlenkový experiment rozšíříme na hypotetické **bytosti vyšších ?...? co to je** **““““bytost vyšší dimenze““““ ??..? dimenzí,** řekněme ty existující ve čtvrté dimenzi, tyto entity by pravděpodobně zachytily 3D snímek svého okolí. Mohlo by to vypadat jako 3D hologram v jejich mozku, který by pak byl zpracován tak, aby vytvořil vnímání 4D světa kolem nich. Ale to není jen o syrovém vnímání. S vyšší dimenzí přichází rozšířená perspektiva, která otevírá dveře k hlubšímu pochopení reality. Bytost vyšší úrovně může mít všezahrnující pohled na náš 3D svět a vnímat čas jako další splavnou dimenzi. A stejně jako v naší analogii dvojčat, **Bob, který je na vyšší úrovni chápání** Aceovy časové osy, je jako doposud celé bludiště jako pohled z ptačí perspektivy. Mohou „vidět“ budoucnost bytostí nižší úrovně.

.....

(03)- And perhaps guide them towards specific outcomes. But it's not because they have mystical powers. It's more about being able to see the full view of the landscape of time, suggesting a full view of the events that lies ahead. So, my question now, are you ready to ascend to these higher framework of thinking?

β -Beta (4D) Diving deeper into the concept of these multiple times, let's explore what reality might be like for a being in the beta dimension. This beta entity perceives time quite differently from how the alpha being does. Simply because beta has experienced the previous time. Imagining beta existence is like watching a movie on DVD or Netflix. You see, movies that you watch in cinema, they're being played at roughly 24 frames a second, scene by scene in a linear time. You cannot fast forward or skip any part. However, it's not the case with the beta entity. They can fast forward or rewind to specific scenes of their life. Ones that they find enjoyable, they can relive the moments, different events, moving in a non-linear progression through their timeline. And beginning and middle. Or in any order for that matter. I hope this reminds you of something. The Interstellar's Tesseract scene. It's a perfect example of the beta dimension. Cooper, within the multi-dimensional construct of the Tesseract, has the ability to access any point in time within a specific location: his daughter's bedroom. He's not merely watching these moments unfold linearly like an alpha entity. He's actively able to jump around within the timeline of the room's history. In fact, he can choose any specific event that he likes, in which order, and how many times. Coming back to our point, this beta dimension is a massive leap from the linear time perception of hypothetical Alpha beings like us. We are moving through reality at one plank time at a time. Since we're talking about a deeper understanding of reality, what does it take to really see the bigger picture? Perhaps more than just the ability of beta to fast forward through time and relive different moments. For that, we need to step one dimension higher to a dimension we would call gamma. γ -Gamma (5D)

Imagine a world where every moment of existence, every decision, every twist and turn of your life is laid bare before you. You're no longer inside the simulation, no longer merely interacting with it. Instead, you're an outsider looking in, and you hold the entire chronology in your grasp. This is the reality of gamma. In a sense, a gamma entity perceives all the sequences of beta's timeline simultaneously. This enhanced level of consciousness transcends the simple progression of moments, allowing for an all-encompassing observation of the entire film strip of time, even before that chronology is being played out. A profound question arises: What if you could access such a hypothetical dimension? Well, at this level, you don't just live through life moments. You would see each frame, each moment of time as part of a larger cohesive picture. Your progression as a human. The brilliance of gamma perception lies in your ability to dissect each frame, each data point, in an almost infinite number of ways. Want to gauge the intensity of emotions you experienced at a specific point in time? The graph has a variable for that. If you're interested in mapping your net worth progression throughout your life, there's a line that traces the ups and downs of your financial journey. Even the physical aspects of your existence can be quantified. Like a variable for the number of wrinkles on your face at each point in your life. It seems that you followed a specific skin care routine during your teenage years, resulting in a significant reduction in the amount of wrinkles. Anyhow, it's about having the ability to view all the frames at once. Essentially, from a bird's eye view. "If you go to a higher dimension, it's not unrealistic to think that you step out of the time dimension. And now, you look at time as though we look at space, and you can jump in at any point, relive it. We don't know yet if you can interfere with events that have already happened. If your whole timeline is just already there, what does it mean to jump into it and then change something?" That's right, this does not mean that gamma can change the past or the future easily. For example, gamma perception would allow us to modify our skin care routine, perhaps reducing the number of wrinkles even more. And this shift would still exist within the bounds of our original timeline. But what if we yearn to see not just the film that our life currently is, but the myriad possibilities of what it could be? For that, we

need to transcend further into the realm of Delta. δ -Delta (6D) Taking another leap up in these higher dimensions, we now venture into the world of Delta, the plane of possible worlds. In this realm, perception goes beyond simply experiencing different possibilities. It involves

.....

(03)- A možná je vést ke konkrétním výsledkům. Ale není to proto, že by měli mystické schopnosti. Jde spíše o to, abyste mohli vidět celý pohled na krajinu času, což naznačuje úplný pohled na události, které leží před námi. Takže, moje otázka nyní, jste připraveni vystoupit do tohoto vyššího rámce myšlení? β -Beta (4D) Ponoříme-li se hlouběji do konceptu těchto několika časů, pojďme prozkoumat, jaká by mohla být **realita pro bytost v beta dimenzi.** 😊 Tato beta entita vnímá čas zcela jinak než bytost alfa. Jednoduše proto, že beta zažila předchozí dobu. Představa existence beta verze je jako sledování filmu na DVD nebo Netflixu. Vidíte, filmy, které sledujete v kině, se přehrávají rychlostí zhruba 24 snímků za sekundu, scénu po scéně v lineárním čase. Žádnou část nelze přetáčet dopředu ani přeskočit. To však není případ beta entity. Mohou rychle přetáčet vpřed nebo vzad na konkrétní scény svého života. Takové, které je baví, mohou znovu prožívat okamžiky, různé události, pohybující se v nelineárním postupu svou časovou osou. A začátek a střed. Nebo v jakémkoli pořadí. Doufám, že vám to něco připomíná. Scéna mezihvězdného Tesseractu. Je to dokonalý příklad dimenze beta. Cooper má v rámci multidimenzionálního konstruktu Tesseractu schopnost přistupovat k jakémukoli bodu v čase na konkrétním místě: do ložnice své dcery. Nesleduje pouze lineární průběh těchto okamžiků jako entita alfa. Je aktivně schopen přeskakovat v časové ose historie místnosti. Ve skutečnosti si může vybrat jakoukoli konkrétní událost, která se mu líbí, v jakém pořadí a kolikrát. Když se vrátíme k našemu bodu, tato beta dimenze je obrovským skokem od lineárního vnímání času hypotetických bytostí Alfa, jako jsme my. Realitou se pohybujeme najednou. Vzhledem k tomu, že mluvíme o hlubším pochopení reality, co je potřeba k tomu, abychom skutečně viděli větší obrázek? Možná víc než jen schopnost bety posouvat se vpřed v čase a znovu prožívat různé okamžiky. K tomu potřebujeme postoupit o jednu dimenzi výše do dimenze, kterou bychom nazvali gama. γ -Gamma (5D) Představte si svět, kde je před vámi odhalen každý okamžik existence, každé rozhodnutí, každý zvrát a obrát vašeho života. Už nejste uvnitř simulace, už s ní pouze neinteragujete. Místo toho jste outsider, který se dívá dovnitř, a celou chronologii držíte v dosahu. Toto je realita gama. V jistém smyslu gama entita vnímá všechny sekvence časové osy beta současně. Tato vylepšená úroveň vědomí přesahuje prostý průběh okamžiků a umožňuje všeobjímající pozorování celého filmového pásu času ještě předtím, než se odehraje tato chronologie. Nabízí se hluboká otázka: Co kdybyste měli přístup k takovému hypotetickému rozměru? No, na této úrovni neprožíváte jen životní okamžiky. Každý snímek, každý okamžik byste viděli jako součást většího soudržného obrazu. Váš pokrok jako člověka. Brilantnost gama vnímání spočívá ve vaší schopnosti rozebrat každý snímek, každý datový bod téměř nekonečným počtem způsobů. Chcete změřit intenzitu emocí, které jste zažili v konkrétním okamžiku? Graf k tomu má proměnnou. Pokud máte zájem zmapovat vývoj svého čistého jmění v průběhu života, existuje řada, která sleduje vzestupy a pády vaší finanční cesty. Dokonce i fyzické aspekty vaší existence mohou být kvantifikovány. Jako proměnná pro počet vrásek na vaší tváři v každém bodě vašeho života. Zdá se, že jste během svého dospívání dodržovali specifickou rutinu péče o pleť, což vedlo k výraznému snížení počtu vrásek. V každém případě jde o možnost zobrazit všechny snímky najednou. V podstatě z ptáčích perspektivy. "Pokud půjdete do vyšší dimenze, není nereálné si myslet, že vystoupíte z časové dimenze. 😊 (vystoupíte z prostoru x^3 a vstoupíte „do dimenze x^1 “, ha-ha-ha A teď se

díváte na čas, jako bychom se dívali na prostor, a můžete do něj v jakémkoli bodě skočit, znovu to prožít. Ještě nevím, jestli můžete zasahovat do událostí, které se již staly. Pokud je tam celá vaše časová osa, co to znamená skočit do ní 😊 (a pak něco změnit?" To je pravda, neznamená to, že gama může snadno změnit minulost nebo budoucnost. Například gama vnímání by nám umožnilo upravit naši rutinu péče o pleť a možná ještě více snížit počet vrásek. A tento posun by stále existoval v rámci naší původní časové osy. Ale co když toužíme vidět nejen film, kterým je náš současný život, ale nespočet možností toho, co by to mohlo být? Např. v Pekle se koupat v lahodné vířící lázni železa...no néé??? K tomu potřebujeme transcendovat dále do říše Delta. δ -Delta (6D) Dalším skokem nahoru v těchto vyšších dimenzích se nyní vydáváme do světa Delta, do roviny možných světů. V této sféře vnímání přesahuje pouhé prožívání různých možností. To zahrnuje

.....

(04)- visually seeing them all the mesmerizing network of paths. While gamma can identify and respond to hiccups as they arise, Delta already has the full spectrum of possibilities laid out before their very eyes. Consider this graph again. These so-called branching, which were dotted lines in gamma's perception, they become clearly tangible to Delta. They sprawl out in every direction, each decision, each potential sequence of events unfolds like a living tree. Every branch representing a unique outcome, a distinct narrative of our existence. You might remember this scene from Avengers: Infinity War. We see Doctor Strange peers into the future to view all the potential outcomes of the battle with Thanos. "I look forward in time, to view ultimate futures, to see all the possible outcomes." Let me make this clear for you: He wasn't merely predicting odds. He was actually seeing each potential outcome, all the 14 million different possible routes to a victory against Thanos. In our context, Dr. Strange was embodying the Delta level. Another fitting analogy for Delta's perspective might be that of a seasoned entrepreneur establishing a new business. These guys don't operate on guesswork or engage in trial and error. Because they can implement a specific strategy for their circumstances, and they know the exact steps to reach the desired target. Their business target. That is the realm of Delta, a realm of absolute awareness. Here, the labyrinth of timelines and outcomes are visible. Where the course of events across multiple timelines is not a mystery to be unfolded. We've been operating under a specific assumption all this time: That every path we've pondered upon originates from a common start: the origin point. This obviously represents a very special case. What if the initial conditions were slightly different? What if the genesis point of these numerous timelines was shifted ever so slightly? Does the labyrinth remain the same, as if it's being offset by a few pixels? In order to address this, we must venture into the world of Epsilon. ϵ -Epsilon (7D) According to chaos theory, even a small change in the initial conditions can lead to drastically different outcomes: The butterfly effect in all its unpredictable glory. The key here is initial conditions, the starting state from which everything else unfolds. In a simple system, like a pendulum swinging back and forth, knowing the initial conditions can allow us to predict exactly what the system will do in the future. But that's not the case for complex systems. For instance, the double pendulum system, which adds a second pendulum at the end of the first. The interactions between these elements introduce a sensitivity to initial conditions. A tiny tweak will eventually lead to dramatically different outcomes. Think about the following cases. In the context of wrinkles on an individual's face: What if a child is born to different parents? Because, in essence, this is a slight shift in the initial condition. A new combination of genetic material, and the child would have an entirely different genetic blueprint. As the child grows older, the pattern of

wrinkles might be entirely different from what it would have been in the original timeline. Or, what if we're looking at the business context? And we might wonder: What if a business had started three years earlier? Perhaps before the pandemic hit? Or what if the starting capital had been different? These changes in initial conditions could dramatically alter the trajectory of the business. Perhaps, you might be more familiar with this one: The fine-tuning of the universe. Take for example gravitational constant, the value that governs the force of gravity. If it were slightly stronger, matter would collapse together. If it were marginally weaker, stars might never form at all. Our universe would be a vast, cold, and lifeless expanse. Such is the potential power of chaos theory in this level. Hypothetical beings who could access the world of Epsilon possess an expansive control over their existence, thanks to their ability to perceive different initial conditions. These entities are capable of seeing their reality, all based on a different starting point. Instead of being tethered to a singular timeline, Epsilon beings can probe into the other initial points of existence. To those who can access this level, it represents an extraordinary freedom to explore, experiment, and experience a grand array of alternate realities. Just when you thought that our journey couldn't venture any further, we could hypothetically ascend into an even more profound level of existence. You see, what would happen if we could map out the vast plane of possible initial conditions? I mean, every conceivable one of them, all these different starting points of existence. And what if this

.....

(04)- vizuálně je vidět všechny ty **fascinující** sítě cest. Zatímco gama dokáže identifikovat a reagovat na škytavku, jakmile se objeví, Delta už má před jejich očima připraveno celé spektrum možností. Zvažte tento graf znovu. Tyto takzvané větvení, což byly tečkované čáry ve vnímání gama, se stávají pro Deltu jasně hmatatelné. Rozléhají se každým směrem, každé rozhodnutí, každý potenciální sled událostí se rozvine jako živý strom. Každá větev představuje jedinečný výsledek, odlišný příběh naší existence. Tuto scénu si možná pamatujete z Avengers: Infinity War. Vidíme, jak se Doctor Strange dívá do budoucnosti, abychom viděli všechny potenciální výsledky bitvy s Thanosem. "Těším se v čase, abych viděl konečnou budoucnost, abych viděl všechny možné výsledky." Dovolte mi, abych vám to vysvětlil: Nepředvídal pouze šance. Ve skutečnosti viděl každý potenciální výsledek, všech 14 milionů různých možných cest k vítězství proti Thanosovi. V našem kontextu Dr. Strange ztělesňoval hladinu Delta.)☺(Další vhodnou analogií pro perspektivu společnosti Delta by mohla být situace, kdy ostřílený podnikatel zakládá nový podnik. Tihle chlapi nepracují na základě dohadů ani se nepouštějí do pokusů a omylů. Protože mohou zavést specifickou strategii pro své podmínky a znají přesné kroky k dosažení požadovaného cíle. Jejich obchodní cíl. To je říše Delta, říše absolutního vědomí. Zde je vidět labyrint časových os a výsledků.)☺(Kde průběh událostí v několika časových liniích není záhadou, kterou je třeba odhalit. Po celou tu dobu jsme fungovali za konkrétního předpokladu: že každá cesta, o které jsme uvažovali, pochází ze společného začátku: z výchozího bodu. To zjevně představuje velmi zvláštní případ. Co když byly počáteční podmínky trochu jiné? Co kdyby se bod vzniku těchto četných časových linií posunul jen tak nepatrně? Zůstává labyrint stejný, jako by byl posunut o pár pixelů? Abychom to mohli vyřešit, musíme se vydat do světa Epsilon. ε-Epsilon (7D) Podle teorie chaosu může i malá změna počátečních podmínek vést k drasticky odlišným výsledkům: Motýlí efekt v celé své nepředvídatelné kráse. Klíčové jsou zde počáteční podmínky, výchozí stav, od kterého se odvíjí vše ostatní. V jednoduchém systému, jako je kyvadlo kývající se sem a tam, nám znalost počátečních podmínek umožňuje přesně předpovědět, co bude systém dělat v budoucnu. To ale neplatí pro složité systémy. Například

system dvojitého kyvadla, který přidává druhé kyvadlo na konec prvního. Interakce mezi těmito prvky zavádějí citlivost na počáteční podmínky. Drobné vyladění nakonec povede k dramaticky odlišným výsledkům. Zamyslete se nad následujícími případy. V kontextu vrásek na tváři jedince: Co když se dítě narodí různým rodičům? Protože se v podstatě jedná o mírný posun výchozího stavu. Nová kombinace genetického materiálu a dítě by mělo úplně jiný genetický plán. Jak dítě roste, vzorec vrásek může být zcela odlišný od toho, co by bylo v původní časové ose. Nebo co když se podíváme na obchodní kontext? A mohli bychom se divit: Co kdyby podnikání začalo o tři roky dříve? Možná před vypuknutím pandemie? Nebo co kdyby byl počáteční kapitál jiný? Tyto změny počátečních podmínek by mohly dramaticky změnit trajektorii podnikání. Možná byste mohli být více obeznámeni s tímto: Jemné ladění vesmíru. Vezměte si například **gravitační konstantu, hodnotu, která řídí gravitační sílu.**)☺(Kdyby byla o něco silnější, hmota by se zhroutila. Pokud by byla o něco slabší, hvězdy by se možná nikdy nevytvořily. Náš vesmír by byl obrovský, chladný a bez života. Taková je potenciální síla teorie chaosu na této úrovni. Hypotetické bytosti, které by mohly vstoupit do světa Epsilon, mají rozsáhlou kontrolu nad svou existencí díky své schopnosti vnímat různé počáteční podmínky. Tyto entity jsou schopny vidět svou realitu, všechny založené na jiném výchozím bodu. Místo toho, aby byly připoutány k jediné časové ose, mohou bytosti Epsilon zkoumat další počáteční body existence. Pro ty, kteří mají přístup k této úrovni, představuje mimořádnou svobodu prozkoumávat, experimentovat a prožívat velké množství alternativních realit. Právě když jste si mysleli, že naše cesta už nemůže pokračovat, mohli bychom hypoteticky vystoupat do ještě hlubší úrovně existence. Víte, co by se stalo, kdybychom dokázali zmapovat obrovskou rovinu možných počátečních podmínek? Chci říct, každý z nich myslitelný, všechny tyto různé výchozí body existence. A co když tohle

.....

(05)- tremendous matrix of alternate realities could be understood as a single, comprehensible stack? Welcome, as we venture into the world of Lambda. λ -Lambda (8D) Advancing from the Epsilon level, we reach the realm of Lambda, or the plane of different initial conditions. Imagine each variation of initial conditions as a sheet of paper, each representing a different reality that is underpinned by its unique starting point. The best part is that an entity capable of accessing this level would be able to see, not just one or two, but the entire stack of papers, all at once. A grand library of every possible beginning, and the paths to which they ultimately lead. Entities with the capacity to access the Lambda level bear a resemblance to skilled puppeteers, orchestrating a cosmic theater of infinite possibilities. You might be asking, what's the significance? What are the manifestations of being able to wield this extraordinary breadth of power? Well, coming back to our business example, with Lambda's power, it's like having the unique insight to discern: Which business idea, with precisely how much initial capital, that will yield the optimal results? Or perhaps, we delve into a more personal aspect: Imagine the possibility of being born to different parents, maybe in a different country, or a different era. Since you have the complete knowledge of these databases of possible beginnings, you have the remarkable ability to pick one specific life path. That one plane that would result in the most peaceful life of yours. It's important to note that the chaos of different potentialities is still there. But Lambda entities can navigate through this chaos with purpose, with intentionality, and precision. They'd know exactly how much capital investment to run that business, and they'd know precisely the parents from whom you should be born. They're not just seeing all possible futures from different beginnings, they're choosing the optimal one. A good illustration of the Lambda world is in

the movie Mr. Nobody. Nemo is the last mortal human in a future Earth. He has the ability to recall his past in several possible and divergent timelines, each based on key initial decisions that lead to vastly different outcomes. "Every path is the right path." Just like Nemo, a Lambda entity would be able to navigate through its possible existences. Choosing the optimal set of initial conditions to live by. After all, higher dimensions confer an ability to make well-informed decisions about preferred paths. It's a transition from seeing the visual clues to utilizing these visual clues in pursuit of a certain goal. This level is about honing in on the ideal path from a sea of probabilities of different beginnings. But is there more that we've missed? Are we done with our exploration of hyperspace? What if our neat stacks of paper aren't the whole picture? Welcome to the world of Sigma. σ -Sigma (9D) We did leave out one crucial detail. You see, in all our previous discussions from alpha to Lambda, we've always operated under one key assumption: Our laws of physics are eternally consistent. The metaphorical stack of paper was bound by the same set of rules. The same gravity, the same speed of light, the same cause and effect. Isn't that rather anthropocentric to view the cosmos in this way? So what if we did question the consistency of our laws of physics? What if in some far-flung corners of hyperspace, different rules apply? Perhaps where the effects precede causes. Or where time might not be linear. Or it could be where gravity might be a repelling force instead of an attracting one? And this is the gist of the sigma level. The laws of physics are just another variable in the grand cosmic equation. We're not only changing how we view the branching of timelines or the initial conditions. We're changing the rule book itself. The different physical laws. Consider again the aging process we talked about. In our reality, aging is associated with physical changes. We're born young, grow older and eventually pass away. But what if an alternate set of physical laws were to invert this process? Such that you might be born old and pass away young. Or let's imagine a universe where time doesn't follow the rules we know. The movie Tenet delves into this concept. Some characters actually experience time in reverse. And in terms of broader cosmic phenomena, consider the laws that govern the behavior of the universe itself. For example, if gravity were too strong, galaxies, stars, and life as we know it couldn't exist. But perhaps in a different box, such a universe could thrive just fine under this extreme gravity. "It could be that other big bang events might have a different laws of physics in it. If you cross over from one universe to another, and the charge on the electron is different, all your atoms could compress." Again, this brings us back to the concept of fine-tuning. Our universe appears to be fine-tuned for

(05)- Ize ohromnou matici alternativních realit chápat jako jediný, srozumitelný zásobník? Vítejte, když se vydáme do světa Lambda. λ -Lambda (8D) Postupem z úrovně Epsilon se dostáváme do říše Lambda, neboli do roviny různých počátečních podmínek. **Představte si** každou variaci počátečních podmínek jako list papíru, z nichž každá představuje jinou realitu, která je podložena svým jedinečným výchozím bodem. Nejlepší na tom je, že entita schopná přístupu na tuto úroveň by mohla vidět nejen jeden nebo dva, ale celý stoh papírů, všechny najednou. Velká knihovna všech možných počátků a cest, ke kterým nakonec vedou. Entity se schopností přístupu k úrovni Lambda se podobají zkušeným loutkářům, kteří organizují vesmírné divadlo nekonečných možností. Možná se ptáte, jaký to má význam? Jaké jsou projevy schopnosti ovládat tuto mimořádnou šíři moci? Když se vrátíme k našemu obchodnímu příkladu, se silou Lambdy je to jako mít jedinečný vhled k rozeznání: Který podnikatelský nápad, s přesně jakým počátečním kapitálem, přinese optimální výsledky? Nebo se možná ponoříme do osobnějšího aspektu: Představte si možnost, že se narodíte jiným

rodičům, možná v jiné zemi nebo v jiné době. Protože máte úplnou znalost těchto databází možných začátků, máte pozoruhodnou schopnost vybrat si jednu konkrétní životní cestu. Ta jedna rovina, která povede k vašemu nejkliďnějšímu životu. Je důležité poznamenat, že chaos různých možností stále existuje. Ale entity Lambda mohou procházet tímto chaosem účelně, záměrně a přesně. Věděli by přesně, kolik kapitálových investic do provozování tohoto podnikání, a přesně by znali rodiče, kterým byste se měli narodit. Nejenže vidí všechny možné budoucnosti z různých začátků, ale vybírají si tu optimální. Dobrá ilustrace světa Lambda je ve filmu Pan Nikdo. Nemo je posledním smrtelným člověkem na budoucí Zemi. Má schopnost vybavit si svou minulost v několika možných a odlišných časových liniích, z nichž každá je založena na klíčových počátečních rozhodnutích, která vedou k výrazně odlišným výsledkům. "Každá cesta je správná." Stejně jako Nemo by entita Lambda byla schopna procházet svými možnými existencemi. Výběr optimální sady výchozích podmínek pro život. Koneckonců vyšší dimenze poskytují schopnost činit informovaná rozhodnutí o preferovaných cestách. Je to přechod od vidění vizuálních vodítek k využití těchto vizuálních vodítek při sledování určitého cíle. Tato úroveň je o vybroušení se na ideální cestu z moře pravděpodobností různých začátků. Ale je toho víc, co nám uniklo? Skončili jsme s průzkumem hyperprostoru? Co když naše úhledné stohy papíru nejsou celý obrázek? Vítejte ve světě Sigmy. σ -Sigma (9D) Vynechali jsme jeden zásadní detail. Vidíte, ve všech našich předchozích diskusích od alfa po lambda jsme vždy fungovali za jednoho klíčového předpokladu: Naše fyzikální zákony jsou věčně konzistentní. Metaforický stoh papíru byl vázán stejným souborem pravidel. Stejná gravitace, stejná rychlost světla, stejná příčina a následek. Není to spíše antropocentrické nahlížení na vesmír tímto způsobem? Co kdybychom tedy zpochybnili konzistenci našich fyzikálních zákonů? Co když v některých odlehlých koutech hyperprostoru platí jiná pravidla? Možná tam, kde následky předcházejí příčinám. Nebo tam, kde čas nemusí být lineární. Nebo by to mohlo být tam, kde by gravitace mohla být odpuzující silou, nikoli silou přitahující? A to je podstata úrovně sigma. Fyzikální zákony jsou jen další proměnnou ve velké kosmické rovnici. Neměníme pouze to, jak nahlížíme na větvení časových os nebo počáteční podmínky. Měníme samotnou knihu pravidel. Různé fyzikální zákony. Zvažte znovu proces stárnutí, o kterém jsme mluvili. V naší realitě je stárnutí spojeno s fyzickými změnami. Rodíme se mladí, stárneme a nakonec zemřeme. Ale co když alternativní soubor fyzikálních zákonů tento proces zvrátit? Tak, že se můžete narodit staří a zemřít mladí. 😊(Nebo si představme vesmír, kde se čas neřídí pravidly, která známe. Film Tenet se ponoří do tohoto konceptu. Některé postavy skutečně zažívají čas obráceně. A pokud jde o širší kosmické jevy, zvažte zákony, které řídí chování samotného vesmíru. Pokud by například gravitace byla příliš silná, galaxie, hvězdy a život, jak jej známe, by nemohly existovat. Ale možná v jiné krabici by takový vesmír mohl dobře prosperovat pod touto extrémní gravitací. "Mohlo by se stát, že jiné události velkého třesku mohou mít v sobě jiné fyzikální zákony. Pokud přejdete z jednoho vesmíru do druhého a náboj na elektronu je jiný, všechny vaše atomy se mohou stlačit." To nás opět přivádí zpět ke konceptu jemného ladění. Zdá se, že náš vesmír je vyladěn

.....

(06)- life. But in the sigma level, different values for these constants could give rise to viable universes. Realms with completely different physical laws and perhaps distinct life forms. This really prompts us to question not just how things are, but how they could be under an entirely different set of physical laws. ω -Omega (10D) Finally, the Omega, the grand finale in our exploration of multi-dimensional realities. Entities in this level are privy to the existence

of an infinite number of boxes. Each with its own set of physical laws. Everything that can be imagined exists somewhere within this infinite array. The concept of impossible ceases to exist. You might find a reality where planets don't revolve around stars. Or where colors are perceived as sounds. Or even where the abstract concept of time doesn't exist. Every conceivable reality, every abstract concept that could ever be dreamed up has its own place. One of the consequences of this idea is over time you produce patches of ever increasing variety. So that every conceivable possibility that can occur, will occur in some patch. A hypothetical entity capable of accessing the Omega Dimension is not just playing the game. They are creating new games, new realities and entirely new frameworks for existence. The concept of determinism might take on a new meaning in the Omega dimension. With knowledge of all possible boxes, an Omega entity might determine the course of events in all of them. This is a level of understanding that goes beyond anything we as Alpha, three-dimensional beings living in a four-dimensional world, can fully comprehend. The existential question As we wrap up this exploration of multi-dimensional existence, we're left pondering an existential question: Why do these boxes, these universes with their unique physical laws exist? Who placed them there? Is there a grand designer setting the parameters and observing the infinite possibilities playing out? Our perception of reality is shaped by the dimension in which we exist. The quest for understanding is a step towards higher levels of awareness. To see the bigger picture, to perceive beyond the boundaries of our current existence. And although the mysteries of our universe are vast, our journey of understanding is what makes us human. How does this understanding influence the perspective of your own life?

Remember to keep exploring because every experience in our lives adds a new meaning

27:17

to our existence.gro

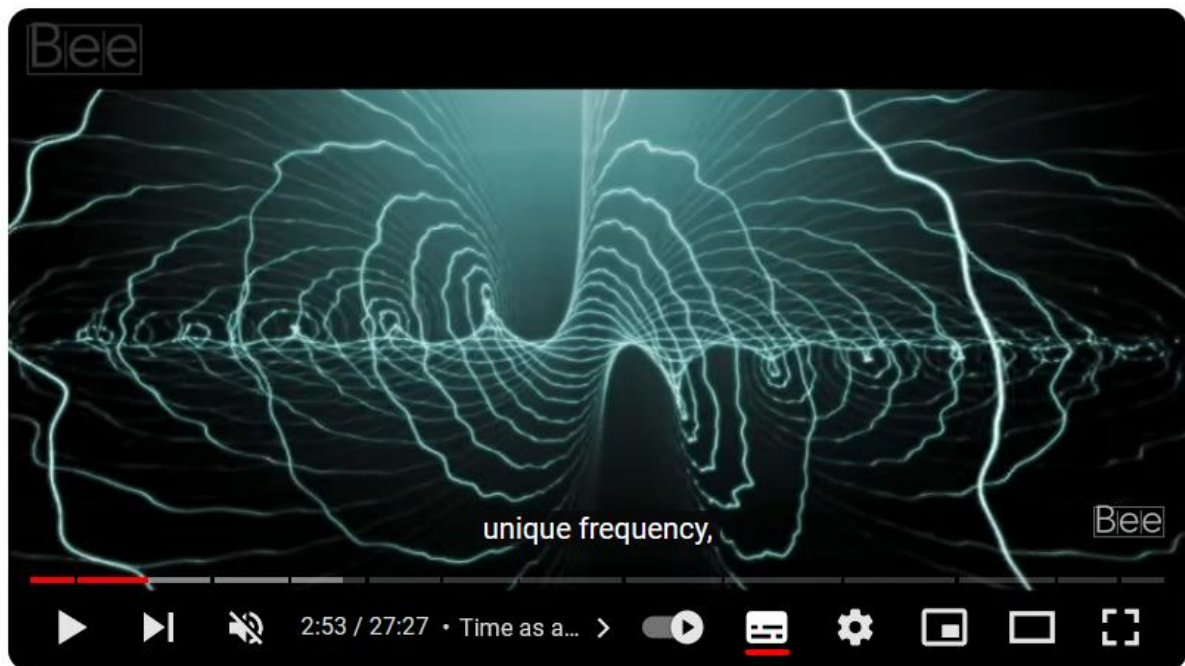
.....

(06)- život. Ale na úrovni sigma by různé hodnoty těchto konstant mohly dát vzniknout životaschopným vesmírům. Říše se zcela odlišnými fyzikálními zákony a možná odlišnými formami života. To nás skutečně vede k tomu, abychom se ptali nejen na to, jak se věci mají, ale jak by mohly být pod zcela odlišným souborem fyzikálních zákonů. ω -Omega (10D) Konečně Omega, velké finále našeho zkoumání multidimenzionálních realit. Entity v této úrovni jsou zasvěceny do existence nekonečného počtu krabic. Každý má svůj vlastní soubor fyzikálních zákonů. Vše, co si lze představit, existuje někde v tomto nekonečném poli. Koncept nemožného přestává existovat. Možná najdete realitu, kde se planety neotáčí kolem hvězd. Nebo tam, kde jsou barvy vnímány jako zvuky. Nebo dokonce tam, kde abstraktní pojem času neexistuje. Každá myslitelná realita, každý abstraktní pojem, který by se kdy dal vymyslet, má své vlastní místo. Jedním z důsledků této myšlenky je, že postupem času vytváříte záplaty stále větší rozmanitosti. Takže každá myslitelná možnost, která může nastat, se objeví v nějakém patchi. Hypotetická entita schopná přístupu do Omega Dimension není jen hraním hry. Vytvářejí nové hry, nové reality a zcela nové rámce pro existenci. Pojem determinismu může v dimenzi Omega nabýt nového významu. Se znalostí všech možných polí může entita Omega určovat průběh událostí ve všech z nich. Toto je úroveň porozumění, která přesahuje vše, co jako Alfa, trojrozměrné bytosti žijící ve čtyřrozměrném světě, dokážeme plně pochopit. **Existenciální otázka Když končíme toto zkoumání multidimenzionální existence, zbývá nám hloubat nad existenciální otázkou: Proč existují tyto**

krabice, tyto vesmíry s jejich jedinečnými fyzikálními zákony? Kdo je tam umístil? Existuje velký designér, který nastavuje parametry a sleduje nekonečné možnosti, které se odehrávají? Naše vnímání reality je utvářeno dimenzí, ve které existujeme. Hledání porozumění je krokem k vyšším úrovním uvědomění. Vidět větší obraz, vnímat za hranicemi naší současné existence. A přestože jsou záhady našeho vesmíru rozsáhlé, naše cesta porozumění je to, co z nás dělá lidi. Jak toto porozumění ovlivňuje perspektivu vašeho vlastního života? Nezapomeňte neustále objevovat, protože každá zkušenost v našem životě přidává nový význam 27:17 k naší existenci.

.....

← vyprávění výše je sci-fi, kterou já komentovat nebudu.

"What If You Could Access the TENTH Dimension?" | 10D Explained

Přeji živé sny

)☺(

JN, 15.11.2023